

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Rebus Iaponicis, Indicis, Et Pervanis Epistolæ
Recentiores**

Hay, John

Antverpiae, 1605

De Seminario Ariensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61204)

non iam ampliùs ad Magos, sed ad Ecclesiam confugere, certior
remque de tota re fecerunt senem, eumque etiam atque etiam
rogarunt, ut ipse preces aliquas supra ves aquæ recitaret, se iam
magicis superstitionibus nunciùm remisisse. Senex purgavit se
quantum potuit, & re considerata in hunc modum secum est ra-
tiocinatus: Si aqua Deo annuente fluxerit, Christiani fortiores
robustioresque in fide reddentur: si autem ob mea peccata non
fluxerit, multi in fide refrigescunt, & pluri facient fraudes & ve-
nificia Satanæ, quàm ritus & preces sacras. Tandem tamen ex-
stimavit eorum voto satisfaciendum; multisque eius loci Christi-
anis comitantibus ad locum contedit, & primùm flexis genibus Li-
tanas de Sanctis deinde Symbolum Apostolicum recitavit, ut
mox nulla difficultate aqua per canalem effluxit.

DE SEMINARIO
ARIENSI.

HOc anno in Seminario de Societate vixere sedecim, quatuor-
que Patres & undecim fratres. Pater quidam cum fratre
vacat instituendis Christianis. Alii verò concionibus, con-
fessionibus, excursuque per villas hos novos Christianos, quos
per Seminarii occupationes licet, juvant. Quo studio & simul
Confraternitatis beneficio factum est paulatim, ut hoc anno sep-
ties mille & septedecim confessiones sint factæ; Patresque omnes
caritatis rationes inierint, ut etiam illi, qui nūquam ante hac Sa-
cramentum hoc usurparant, adducerentur, ac ut tam senes quàm
iuvenes ad certas orationes memoriæ mandatas permoverentur.
Qua opera non dubitamus factam rem Deo gratissimam.

Numerus eorum qui in Seminario degunt, hoc anno, quàm se-
prioribus, major est: attingunt enim vigesimum-primum supra
centesimum, è quibus nonaginta tres sunt discipuli, reliqui, etiam
litteris operam non dent, tamen exercitia tractant, quæ multum pro-
sunt Christianæ religionis propagationi. Hoc anno puer vnus Se-
minarii relictis multis sanctitatis signis obiit.

Seminarium in quatuor classes distributum est, & scholæ, quæ
ars scribendi traditur. In vna earum traduntur antiquitates Iapo-
nicæ, iis qui cursum Latinæ linguæ absoluerint: quod admodum
utile est, non tantùm ad habendas conciones, sed etiam ad ager-
endum cum Iaponiis antiquitatum Iaponicarum gnaris. Tres re-
liquæ classes sunt Latinæ linguæ. Alii clerici exercent se in pu-
gendis imaginibus in oleo, quod sanè affabre faciunt, ut cognoscant
potuit

portuit ex iconibus ad V.P. alias missis: alij incidunt eas in æs, & varia exemplaria ex Europa allata accuratè imitantur. Multi item in Seminario sunt, qui variis instrumentis tam scitè & peritè ludant, ut omnes admirentur. Quotidie horas definitas habent, tum cithara firmo exercendo, tum etiam pulsando organo. Officia divina magna deuotione celebrant, cum omnium non nostrorum modò, sed etiam externorum, qui præsentis sunt, consolatione. P. Viceprovincialis hoc anno 95 ad Seminariù dedita opera profectus est, ut quindecim eius loci alumnos in Societatem reciperet, Lusitanos quinque, & Iaponios decem. Seminarij discipuli in aduentu eius multa affixere ænigmata, versus, & orationes Latinas, quæ res omnibus summam attulit voluptatem. Multi alij etiam atque etiam in Societatem admitti petiuere; sed, quia in admissione accuratè examinantur & probantur eorum dotes instituto Societatis congruentes, ostium illis nondum patefactum fuit. Multi sic litteris addicti sunt, ut deprehensi sint in mediam noctem chartis inuigilasse. Ad fouendum autem hunc ardorem per annum multæ orationes Latinæ habentur, lectiones & compositiones instituuntur, & præmia in eos, qui cæteris antecellunt, distribuuntur. A Seminarij auditoribus hoc anno duo dramata Latinè data sunt, alia præterea lingua vulgari, ac vtrique quidem cum magna omnium spectatorum voluptate. Quamobrè magna nobis suppetit gratias Deo agendi materia, quòd in has partes, ita ab orbe Europa o remotas, inductas videamus istas Societatis nostræ exercitationes. Ac sanè ita iam in perorando quidam sunt exercitari, ut dum locus idoneus occurrit, non se modò ipsos, sed auditores quoque ad vberimas lacrymas vi dicendi permoueant. Quotquot autem liberos habent in Seminario, nullum finem faciunt gratias agendi Deo, quòd tantum, tum in Dei rerumque diuinarum, tum literarum quoque cognitione, progressum fecerint. Eò cum vnus parens nuper venisset, omnibus & singulis pueris aliquod munusculum impertiuir. Ut autem addicti sunt studijs literarum, ita imprimis vacant legendis Sanctorum historijs. Frequentatione sacramentorum, & maximè Confessionibus generalibus, maximè pietatem suam alunt & promouent. Tringenta ex eorum numero Concilij Tridentini Catechismum pro Patochis factum audierunt, non sine eximio fructu, ut apparet ex concionibus quas faciunt, & ex doctrina Christiana tradita in vicinis circum Arimam locis.

Hoc anno 20 primæ classis auditores absoluere linguæ Latinæ lectiones, cum tanto fructu, ut non solum officio Magistro-

rum fungi, sed etiam rem Christianam egregiè iuuare & sostentare possint. Rebus piis & spiritualibus admodum sunt addicti: unde cum in festo Natiuitatis Christi excitassent præsepe admodum elegans, nullus fuit, qui non puero IESU, quicquid præstantissimum haberet, offerret: imò quidam obtrudere disciplinas, cithara, & orationes pro Ecclesiæ Japonicæ necessitatibus. Et quoniam frequenter de rebus spiritualibus collatio sermone instituitur, omnes animo admodum sunt tranquillo & quieto. Tempus recreationis impendunt rerum Ecclesiasticarum cantu, & variorum instrumentorum pulsatione. Hoc Seminarium, ob hanc viuendi rationem, tam bene vbiq; audit, vt multi adolescentuli deferis parentibus è longinquis locis huc venitent, vt postulent admitti in Seminarium, alii etiam ad P. Viceprovincialem ea de causa confugiant nec Japonij solùm, sed & Lusitani.

DE COLLEGIO ARIMENSI EIVS-
QUE RESIDENTIIS.

IN vrbe Arima sita in pede propugnaculi Arimondoni, præter P. Rectorem, ordinariè degit Sacerdos vnus cum vno duobusve fratribus. Reliqui verò Patres & fratres in alias Residentias sunt distributi, ordinariis suis occupationibus distenti. Hoc anno baptizati sunt Arimæ homines adulti 180, præter infantes qui continenter baptizantur. Confessi autem sunt 6514. communicarunt duo millia, eoq; plures.

Tempore Quadragesimæ magnus exitit ardor, multæ flagellationes vsque ad sanguinem. Quoque die Veneris sermo habitus est de Passione, quo absoluto Christiani vnà simul faciebant disciplinam. Idem factum in villis circum Arimam, opera Patrum, Fratrumq; & clericorum, qui eodem die varia loca obibant.

Beatiss. Virginis Sodalitas Christianis magnum fructum attulit, maximè per sacramentum Confessionis. nullus enim ad eam admittebatur, cui non perspecta essent præcipua quæque sibi Catholicæ mysteria: dum enim Pater per villas discurret, fratres & Clerici dant operam rudiorum institutioni. Post Missam ordinariè habetur Concio; vesperi autem de concione audita collatio, cum magno ipsorum fructu.

Patri existenti in villa quadã nuncius affertur, anum plus quàm septuagenariam laqueo sibi vitam sustulisse: laqueum quidè quoddam præcidisse, cum rem persensissent, sed humi delapsam nihil se commouisse. Postea tamen quia signa quædam præsentis ætatis